

Ayşen Deniz Sevinç

- şiirler -

Yayın Tarihi:

27.5.2004

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kùltür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Ayşen Deniz Sevinç (1973 -)

Yaşama rağmen insanlığa inan biriyim. Denizle ilgili ne var ne yoksa severim. Bilim kurgu, fantasti edebiyatı okumayı ve bu türde yapılmış her filmi izlerim. Tüm bunların dışında hayatımı kazanmak için bankacıyım.

Adını

adını göç koydum; büyücünün sözlerinden damıtılmış yüzlerce kız kadınlar doğururken büyüdüm. ince mavi sardunyalılar ekerken, , , sen; düşlerimde bile adını anmaya dayanamadığım, ruhumda kaybolmuşluk sözlerinin şehzadesi ne kadar umsamda ağıt yakan çocuklarımı ömrümden düşürdüğümü;
bak ayağa kalk ve bak!
camın ardında;
sen kapılarını aç bana diye kanımı ayarttığım
kurumuş köklerden yarımlar çıkartıp yaşattığım
sen damarlarımda yaşayan ince sızı,
bak kokladığım kelebek kanadındaki hısmım; akrabam, canım, cananım,
ah yılgın örümcek kadınlardan ağırttığım ten işaretlerimdeydi

Ayşen Deniz Sevinç

Afaroş edilemem hıristiyan değilim

baheme girdiler
hesapsız kitapsız
ve TANRI'sızdılar
önce İSA'yı öldürdüler
sonra papazları
ve kanla ektiler tohumları
bilemediler geleceği
doğuş yeniden var olacaktı
baheme girdiler
ne aptal ne avare
ne de umutluydular
önce MERYEM'i vurdular
prangalarda yaşattılar çocukları
doğmayan ışığı
karanlığa gömdüler
baheme girdiler
hesapsız kitapsız
ve BEN'sizdiler
lanetlendiklerini
anlamadan
şeytanı düzdüler

25.12.1995

not: bilen bilir ' Sessiz Gemi ' bahe haftası
eğer buralardaysalar tayfalara kocaman
sevgiler kocaman istiridyeler

Ayşen Deniz Sevin

Ah

ah!
bir dize ki
göl yanaklarından
basmalara düşen
ah!
bir düzen ki
oda oda dan
oda oda dun
ah!
bir ağaç ki
göz göz
diş diş
üç üç
berabere

24.04.1995

Ayşen Deniz Sevinç

Anlamsız Karışıklık

öylesine yaşamaksa sen ve ben
ve öylesine ölmekse;
ruhumu esir alan
peşrevlere gönül verdim.
ve ben öylesine yaşamayı
asılmaya tercih ediyorum

05.08.1995
15:05

Ayşen Deniz Sevinç

Annem De Saklıyken

- nasılda özlemliyiz aslında -
hiç görmemiştim cenazeler, , , ,
- ki tonlarca çuvala konup
giderken onlar ağlamayı bilemedim, , ,
sonra faytona bağlanan sevdaları
gizlemeyi yeğledim
annemde saklıyken
ama değilim şimdi
şimdi acımadan ezip,
duruyorlar beni, , ,
kokunu unutmam için çabalıyorlar
unuttuğumu sanıyorlar
avuçlarımda çiçeğin solduğundan;
annemde saklıyken
ama değilim şimdi;
şimdi kanatlarımı yoluyorlar
uçup gidemiyorum
yalana inandırıyorlar
düşman ediyorlar kendime
ki aslında kürtaj ediyorlar beynimi
annemde saklıyken
ama değilim şimdi
şimdi parmak uçlarında
sevdaya asıyorlar beni
uzakdan; martılar gagalarından
annemin ağlamasını kusuyorlar
babamı arıyorum
saklanmış diyorlar
annemde saklıyken
ama değilim şimdi
şimdi,
şimdi,
şimdi
annemsizim

06,03,1998
13; 20

Ayşen Deniz Sevinç

Ar

neye hazırım?
aşk denen yosma
dolarken ruhumun sevda tepelerine
anlatamam anlatamam, , , ,
her şey çirkef
her şey çözümsüz
ve ben, kadim yalnız
aşk denen kahpe peri
göz kırparken ormanlık kaçamaklara
anlatamam, anlatamam, , , ,
ve ruh'suzum
neye hazırım?
bilmiyorum,
susuyorum;
güneş parıldarken
vapur artık bakire değil

14.09.1995
13:00

Ayşen Deniz Sevinç

Ay ortası sevişmeler

ay ortası sevişmeler
gölgedekilere benzer
herkes bilirde herşeyi
iki gözüm hep inkar eder

21.03.1995
16:40

Ayşen Deniz Sevinç

Bir gül

bir gül için dayatılan
onursa; sinsice.....
doluyorsa akşam ölümleri
kırık kalem
mezarım olsun

Ayşen Deniz Sevinç

Bir Kadın

Bir kadın vardı
gözlerinden akasyalar hiç eksik olmazdı;
tatlı, taze bir meltemi andıran gözleriyle,
sıyrılırdı eteğinin altından yaşama,

Bir kadın vardı
salına salına uçurtma uçuran sesleriyle
sevdalar hiç eksik olmazdı yüreğinden
ve ansızın düşünden ürken bir anduzdan
silkinerek uyanan bir çocuk gibi gülerdi
tüm çıplaklığıyla
sonrası
içinden deniz geçen kadın

17,11,2000
20; 00

Ayşen Deniz Sevinç

Bir Perde

bir perde açmaya hazır olmayan
bu mahrem ellerle
dokunmaktan kaçıyorum pervazındaki
mor salkımlara
anlatabilir miyim?
haremimde sakladığım sancılarımı

Ayşen Deniz Sevinç

Cehennem dillerin cennetteki valsı

sıcak saçlarına dolanırdı
soğuk beden ürpertilerim.....
fransız dilindeki sevişmelerini özledim
rahipler öldürüyor beni
sırada hahamlar ve imamlar var
sıcak saçlarına dolanırdı
kırbaç inlemelerim.....
yarın beni ASACAKLAR!
aptal fare insancıklar,
Allahınıza inanmıyorum
dün gece şeytanı düzdüm
ve onun ruhu benim!
sıcak saçlarına dolanırdı
kerevet denizlerindeki gözler.....
ve sen! sıcacıktın ateşinle
ki gündüzler delerdi beynimi
karanlıklar yakışıyordu saçlarına
yarın dar ağaçların dar dallarıyla
buluşma günüm
Allahınıza inanmıyorum
dün gece şeytanı düzdüm
artık ELMA ÖZGÜR

Ayşen Deniz Sevinç

Cinayet 1

düşümde gördüğüm kızıl saçlı
çocukdan öğrendim
bir tomurcukdan varolduğunu yaşamın
ve aslında en çok annemi aradığımı
anneme ağıtlar yaktığımı
sonra geceye tırmanan MUKADDES ADAM'dan
öğrendim varolmanın merhametle çoğaldığını
ve ne kadar düş üretirsek sevdalandığımızı;
tanrının gözlerinde gördüm suretimin
farklı olmadığını
sonra gündüzden sakınarak büyüyen çocukların,
denize,
açıldıklarını sandıklarından çıkan her sözün
naftalinli aşklar olduğunu
sen söyledin
seni sevmenin cinayet olduğunu

15,02,2002

Ayşen Deniz Sevinç

Çağrı

Ölebilirim kimim kimsem olmadan, sen dahil unutabilirsiniz, hatıralarımın yerini acı bir tebbessüm alabilir. kendimi kendimden azat edebilirim. Kimsesizler mezarlığında boş sandukalara yatabilirim inceden geberebilirim, sen dahil beni unutabilirsiniz, hükümler verip hükümler alabilirsiniz üstümden. ben dahil kendimi kendimden sakınabilirim. Peşrev taksimlerinde esler bırakabilirim belirsiz.....
Kurban edebilirim kendimi. Kuşluk vakti babamı musallada bırakıp.....
Ölebilirim kimim kimsem olmadan, sen dahil unatabilirsiniz, anam bile hatırlamaz. Hem büyücü adımı çağırdı.

14.05.2003

Ayşen Deniz Sevinç

Dar Ağağlar

Ŗon defa yaŖayalım dedik,
Özgürce, kendimizce
İzin ne kelime
Dar ağağlarındaki bize

1994

AyŖen Deniz Sevinç

Dert

yaşamın derdi
imamla tabut
arasında gidip gelmekse
benim
derdim
sadece
bu

30.09.1995

23:15

Ayşen Deniz Sevinç

Dilruba Hanım

ara yolların melikesi
dilruba hanım
öyle siyah öyle siyahtı ki saçlarınız
gece kıskançlığından ağlardı
elleriniz narin çiçeklerdi
demet demet öbeklenirdi ellerimde
ve öyle güzel öyle güzel
dudaklarınız vardı ki
gördükçe onları dudaklarımda
sonsuzluğa dalıp
avare kalırdım
ara yolların melikesi
dilruba hanım
öyle mavi öyle maviydi ki gözleriniz
sarhoş olup; başım döner
gözlerinizde ölürdüm
ara yolların melikesi
dilruba hanım
öyle sıca öyle sıcaktı ki teniniz
her düşdüğümde teninize
kavrulurdum ateşleyle
ara yolların melikesi
dilruba hanım
bildiğim tüm yollar ve sokakları
hep size kaçırıyor
kafesinden aşkıımı

05.04.1995
11; 50

asla düzgün şiir yazamazın sen diyenlere
inat onlar gibi yazabileceğimi göstermek için

Ayşen Deniz Sevinç

Duvar

duvar!
yoksulluğun üstüne çekin elbiselerimi
şu pardüsüye bir yamaç takılmış
bilemiyorum düş rüzgarım susmuş
çorak, kopuk ve hayta
duvarların arasında bir mavi ışık
pırıl pırıl çocuk kokmada
ellerine baktım büyük adam eli gibi nasırlaşmış,
oysa o eller, bebek tutup sevmeliydi
oysa o eller, uçurtmanın ipinde olmalıydı
duvar!
bir köşesinde yıkık yılgın şarap kokuları
bağ bozumu başlamış demek
şu ölüye bir yaram takılmış
bilemiyorum göçmen vurulmuş
çorak, kopuk ve sevgisiz
korkuluğun yanibaşındaki kurdaleli kız
ölü gözleri vardı ellerinin
oysa o eller, eşdeğer umutlara vermeliydi ellerini
çocuk ağlıyordu
on üçünde erkek anasıydı
o bilmeden ölecekti
kuru petek dokulu hassas orkidleri
duvar!
açıl, açıl! satranç bitmeli
tabakhanenin orta yeri
bir çocuk daha makinede elsiz
oysa o eller çiçekdi
oysa o eller vurulmadan önce
denkmanı bile bilmezdi

04.02.1996

Ayşen Deniz Sevinç

Dünyanın penceresi

dünyanın penceresinde;
mor salkımlı serçe yaşamlarda
doğup aşkın bin yüzüne
sıradan peygamber
nefesleri sıçratan
dinperestlerin arasından
sıyrılıp duran etimden
tırnağımdan
ve hiç göremediğim
tatamadığım
teninin kadınından
sevdim
tutuldum
aşkına

Ayşen Deniz Sevinç

Ey nicedir benliğimi kemiren

ey nicedir benliğimi kemiren, sendendir sakındığım kronikleşmiş yalnızlığıma sakladđım utancım. sırf sana inat umutlarla yaşamaya çalışıyorum, sen öldüğümü bil; başkasına üşüşmüş kokulardan ayırt edebilmen lazımdı korkularımı yaratan kukumu..... herkes bitti de yaşamda bislerini mi yaşıyorlar azraile çaktırmadan? bilemiyorum bu çakallık nicedir birikti, üzerime sindi. hoyratça benliğimi sarıp kendimi kendimden çaldı. Ki aynalardan korkmadan bakabilenlerdendim bir zamanlar. Oysa ki kuzgun.....kuzgun.....ölsem ki düşümde kelebekler öldü. aslen ölüyüm....aç'la, av'lan döngünün bitiminde. ey sinsice yüreğime dayanan tam şuramda kalbimin yarısında çatlak bir sızı bıraktıran, bekle, aheste sözlerden gözlerden ve ağdalı yaşamlardan yaşıyorum..... sadeliğin tecavüzüne uğramadan.... Hem bilemezsin kelebekler dün gece de öldü.... ağladın mı?

Ağladın mı?

22.07.2003

Ayşen Deniz Sevinç

Fareler yaşıyorsa

gözlerim kavruluyor
ateş düşmelerde serseri
gölet rüyaların dans perisi
simgelere vuruyor beyazlıkları
artık KİRLİYİZ...
insanca adamlara
kadınca yürekler verdiğimizden
galiba deliyiz aşklarımızda
dönenceler mevsiminde
aşklar bir başka yalan
gibi haykırışlar
savaş yaralarımız sarmaz
gözlerim kavruluyor
dönme dolaplar dönüş seferlerinin yarısındalar
tepeler bomboş
odalığı yayılan ateşler
kokusuz, korkusuz kahpece!
gözlerim kavruluyor
ve özdüşümüm yakıyor
burun deliklerimi
galiba delirdim
yalandan zehirlendi böğrüm
ve sen ADAM
gir içlerime ve
öldür FAREMİ

15.12.1995

Ayşen Deniz Sevinç

Gece Işıklara Gebeyken

gece ışıklara gebeyken
ısırdım ruhumdan
ey gencecik yaşamın hakimi
ayağa kalk AYAGA KALK!
Dinşin!,,, damarlarıma
sıgmayan, ölümüm yüzünde onbeşinci yılından kalma
sözlerin habercisi
Hermes,,, Hermes,,,
ey her gece ruhumda avcı olup orospu avlayan köpek!
dirilt!
uyan ömrümün son iki hecesini çalan
uyan ki ağızdan düşen parçalanmış
cesetlerim özgür kalsın
sen ince cinayetlere adımları kurban diye yazdım
ah kıpırdanmakta gölgeler
üç, dört,,, geri sayım başladı
Hermes, Hermes
uluyan köpek,,,
perdeler ardında doğan arsız yaşam
sende bitirmedesin
ey günün geceye konuştuğu an yükselen
ürperti
dalgalar uçurumda
beklerken sıralarında
kurtlar ruhumda
biriken ayyaşlığa
Hermes, Hermes
tanrılar alsın beni
ey yolumda giderken
aşkla beni ayartan
dilimden gözümden
gençliğimi alan
sensin, sensin orospu gönüllerin sahibi
Hermes, Hermes
ey toprağın altında üreyen
UYAN!

Ayşen Deniz Sevinç

Göcek

şimdi sevişme zamanı
mayalar ruhsallığıııı sattılar
mavileri pezevenğleri
marjinallere verdiler
orospu ton balığıııı çocuğuna bıraktı
hipotonüs düz üçgeni saydamlaştırdı
ve ben peygamber böceklerini
kurbağa prene verdim
şimdi sevişme zamanı
iki bacak arası
erkekler
üçüncü istemezler

06.01.1996

Ayşen Deniz Sevinç

Hayat

gecenin zakkumlara gencecik
gelinlikler bıraktığı zamanlardan
tanıyorum hayat seni
dengede tutacak olsaydım kendimi
sallandırmazdım gözlerinden
akıtamadığım düşlerini
gecenin sözlerine kadim insanlar
ektiği zamanlardan tanıyorum hayat seni
zalimliğin o günlerden kalma bana
daha genç ve daha cesurken
tüm yanlışların karşısında durabilirdim
denizin derinliklerinden doğan
güzelliklerini yalanladığın zamanlardan
tanıyorum hayat seni
kendimi kendimden sakındığım,,,,,
dünyalar yaratırken
nerelerdeydin?

09.03.04
carpe diem
suadiye

Ayşen Deniz Sevinç

İki Çocuk

iki çocuk
biri erkek
biri dişi
iki çocuk
biri oğlan
biri kızı
iki çocuk
biri adam
biri kadın
iki çocuk
biri ER-KEK
biri KA-DIN
iki çocuk
şimdi
biri katil
biri ölü

24.08.1995
17:55

Ayşen Deniz Sevinç

İkrar

içimi şeytan girdi
bedenim salıncakda
ipler AC DC ve bruce
beni terk etti
zavallı usa
raşa onu düzdü
içime şeytan girdi
yılana elma verdim
adem bacaksız
yumuşakçalar peyzaj aşamalarında
havva potansiyel orospu
aynada yok görüntü
insanlar zencileri öldürdü
ben beyazım
annemi de seviyorum da
babamın iskeleti kabrinde aranıyor
içime şeytan girdi
ağlayamıyorum

Ayşen Deniz Sevinç

İlan

Benden önce
kaçan deli
nerdesin?

1994

Ayşen Deniz Sevinç

İnatla Karışık Bir Sevdanın İzdüşümü

ben yaşlandıkça
sevdan genç'leşecek
ve ben öleceksem
sevgilim sen de
göreceksin.....

05.09.1995

Ayşen Deniz Sevinç

İnce

Ölüyorum inceden
Bilmiyorsun
Söyleyemiyorum
Anlatamıyorum
Yosun dokunuyor yüreğime
Kiskaniyorum

1996

Ayşen Deniz Sevinç

İniş ve çıkış bilipde bunlarda suçlu arayanlara

uzun uzadıya çıkışlarımda
topal topal yürüyorsam
suçlu ayağa kalk!
uzun uzadıya inişlerimde
koşar adım gidiyorsam
ah hain yaşam!
SAKLANMA! ! !

05.09.1995

Ayşen Deniz Sevinç

İp Boğazımda

ip boğazımda bugün
keşke yalnızca orda kalsa
çekince ipi cellat
ben değil
düşüncelerim sallanacak

1994

Ayşen Deniz Sevinç

İsimsiz 1

yaşamın derdi
imamla
tabut
arasında gidip
gelmekse
benim
derdim
sadece
bu

1994

Ayşen Deniz Sevinç

İsimsiz 2

soluyor musun?
dur biraz.....
daha gebelenecek
çok zaman var

1994

Ayşen Deniz Sevinç

İsimsiz 3

allahın şeytanı istediği anlarda
el yordamı sokaklardaydık
ve ADEM dökülen
yılan yaşlarıyla
HAVVA'nın yüreğindeydi
allahın şeytanı istediği anlarda
içimizden yüreksizler bulup
ilâh yaptık
ve dönüş gecelerinde
üç kurban verdik
hepsi de denize

Ayşen Deniz Sevinç

İsimsiz 4

Kitabımı önüme açtım
Kainat yüzüme düş'dü
Ellerimi sürdüm her bedene
Bedenler ocağa döndü
Bir ben fişkirdi yüzlerden
Örtünenler uyandı
Uyanan her akşam
Sabahlardan yalındı
Ben uzaklara seyre daldım
Seyir beni ALEM'e

28.12.1997

Ayşen Deniz Sevinç

İsimsiz 5

Fırtınalar dağlıyorken yüzümü
Bir garip Orhan Veli düş'er
Ben göçerim

1996

Ayşen Deniz Sevinç

İsimsiz 6

bir yaprağın damarlarından yayılan, bir tamburun nağmesinden farklı değil gönül pencereyden bakınca, ve suda uyuyan zambak mevsiminde doğduğunu unutmadan usulcana nakış işleyen kadınlar gibi sevdim sensiz....
karanlıklar arasından sıyrılan suç perdesini bedenime indirirken bozkır kentinin paralı odalarından kaçamaz vicdanım ılık düşler gören dedelerden üreyen gölgeli kentın puslu adamlarından çok var mabedim sayılan paçavramda, oysa kadim zaman çocukluğumundayken söylemişti büyücü ' ne kadar uzaklaşsanda büyür içindeki, gelince çoğalırın yalnızlığında' birazcık bakabilseydim avucumdaki tohumuz kancıklığa ah! ulan yaşamıyorum; ey toprak örtül karanlığıma!

14.10.2000
01:10

Ayşen Deniz Sevinç

İsimsiz 7

sözümü bilmeyen ülkelere gitsem,
düşümü görüpde dillendiremeyen
allah'ın adını unutan yüzlerden
sıyırıp beden denen mahşerimi
ilk doğanlardan daha günahsız
dikilsem kuzgundan üreyen saçlarımla
cinayetim olur musun?

21,03,2002

Ayşen Deniz Sevinç

Kadın

bildim kimim kimsem olmadığımı, kendimi kendimden sakındığımı, bildim yalnızca
yalınca kadın olduğumu

25.09.2003

Ayşen Deniz Sevinç

Kadın 2

gecenin her öpüşünde
sokaklarda düşen
yüzlerce ben biliyorum
kadınlığından
utanan

04.12,1998 23 - 24 arası

Ayşen Deniz Sevinç

Karalama Yaşam Yazıları

Saim'e

kadın durdu.ölmesini bilmek istiyordu.elinden gülleri kaçmıştı. uğraşalardı sevgisini anlamak için ölmeyi istemezdi. yağ kandillerinin sonuna büyük umutlarını saklamıştı. orospuluktan değil ama yalnızlıktan ürküyordu. nedendir bilinmez tüm kırlangıçlar gözbebeklerine düşüyorlardı. avutsa yüreğini çocuk saydığı ve bir zaman utandığı aşklarından - ki belki şu anlarda doğan hüsrani oyuncak ayısından saymazdı.- büyümekten bu denli kaçmazdı.

kadın durdu. afrikanın göbeğinde bitiveren çakal sürülerinden bebekler yaptı. ağlamak istedi. kimse görmesin, anlamasın diye yaşlarını leylek öldürdü göçe verdi her mevsim,

kadın durdu. cam bir musalla taşına ruhunu yatırdı.

kadın durdu. sağanağa dönmeyi bekleyen sevdalara bakarak,

26,05,1998 12; 15

Ayşen Deniz Sevinç

Kayıp

gitsem buralardan, düşlerimde biriktirdiğim yerde misin? kimim kimsem olmadan da sever misin beni? gidecek bir yeri olmayan göçmen kuşlardan olsam, sığınacak limanlarını yitiren gemilerde yaşasam, vedasız günlerini yaşıyan çocuklara bakıp da anar mısın beni? olur a eline diken batıp da birgün kanayan yaranda saklar mısın kimsesizliğimi. eline ilk defa kalem deyen parmaklara sevdalandığın gibi düşünür müsün beni? gitsem buralardan baharda yeşermeyi bekleyen tohumlar gibi ankaranın orta yerinde andıçtan kalanları arayan adam gibi, şevkatle anar mısın beni? gecenin gündüze karıştığı yerde bekleyenler gibi bekleyenlerden olsam bir demet çiçekle şenlendirir misin ölümü içtiğim yeri?

gitsem buralardan, koynundaki yerimin soğumasına aldırmadan gene de gelir misin?
gitsem buralardan, peşine düşülen kaçakları arayanlardan olsam,
gitsem buralardan, damlaların suya karıştığı yerde ölenlerden olsam, doğsam, üresem, aldatsam, aldatılsam, kız olsam, kadın olsam, ben olsam, ölüp yaradana karışsam,
gitsem buralardan, ne yapacağını bilemeyenler kadar şaşkın olsam, elinde fermanım olsa, yapsam, etsem, yaşasam, ölsem, öldürsem, anama kaçıp rahminde saklansam, kız olsam, kadın olsam, günahından arınan havva olsam,
gitsem buralardan, uykuyla uyanıklık arasında dolaşanlardan olsam,

ah aslında yalnızca sevdan olsam

22.02.2004
suadiye - kadıköy
ev

Ayşen Deniz Sevinç

Kırık Leblebi

benim aşklarım çorap söküşü
aniden apansız
vurur kalbimi
bir anlamsızlık yakar
yüreğim kırık leblebi

11.04.1995
16:40

Ayşen Deniz Sevinç

Kocamış ellere sahip adamlardan

kocamış ellere sahip adamdan
büyüyen nazende evlatlıklarla
ejder dünyanın sahte, yapışkan umarsız sevdalarından kaçamam
bir geceden bin gündüze saklanan amansız korkulardan,
yavaşcacık rüzgarsız sözlere açılan kadınlardan,
ve biriktirmeye doyulmayan aşklardan,
sakın diyen ninemin yüreğiyle
kandırabilir miyim?
sırlardan fişkırın
cehennemin en güzeli içimdeyken
sabahlıyabilir miyim?

23.03,2002

Ayşen Deniz Sevinç

Koridor Düşleri

bir koridor boyu sonlardır düşkünlük
yarım pansiyon yaşıyorum
arsız ve duraksız
iki bacak arası kelebeklerdir günahlarım
kediler köpekler
düzüyorlar bedenimi;
minicik fare bedenim,
şimdi kirli dünyalara
iki bacak arasından uzatıyor
o masum
ve bir o kadar da duru
gencecik körpe bir benlik

30.09.1995
16:44

Ayşen Deniz Sevinç

Kör Güzler

dilencinin dili
korkunç,
yakar bedenimi
dilencinin
kör gözleri
her gece düzer
benliğimi

04.06.1995
15:33

Ayşen Deniz Sevinç

Köşede duran ürkek gözlere

uzakda oralarda
ömrümce sen vardın
anlamıyordun inatla
ve gözlerine cesetlerce
sevda veriyordum
katlanamaz ağlarsın sandığım
yüreğinde
kaybolmuş işlenmemiş
ben akşamı ederken,
parmaklarım düştü ellerimden

Ayşen Deniz Sevinç

Kuşku

bilmem, nerdesin?
elimde bir gülüşün kalmış
ikindiden öncekine benzer
ve elbisenin bir kıvrımından
süzülen yalnızlığın gözlerinde
martılar gördüm
korkumdan söyleyemedim
bilmem, nerdesin?
baharı unutmuş kelebekler
büyüten yüreğimle
düşdüm
sen genede tut beni
sen genede tut beni
ve orada bir yerlerde
salıncağa kaptırılmış yüzler
sallanıyorken: dağlarda
karlar varken
bilmem görür müsün?
bilmem anne
babamı öldürür müyüz?

30,01,1999

pandora - kadıköy

Ayşen Deniz Sevinç

Küçük şehzade ayrılıklar

küçük şehzade ayrılıklar
martı düğünleri gördüm
sizin yok saydığınız
bilemediniz
yekpare yaşamlarınızın
dışındaki savaşları
aslında her uçurtmanın
bir sahibi vardı
cam sokaklarda sallandırdığınız
ve yıkılmış köprülerden
intihar edemeyen
zavallıları gördüm
korkudan kendini
satanları da
bir de sevdaya
tapanlar vardı
en olmadık hayala sahiptiler
ki isteselerdi
ölebilirlerdi
gencecik

07,08,1998
18; 35

Ayşen Deniz Sevinç

Mektup

Başlangıç

ince bir düşün ardındayken sinemlerin arasından dirilen umutla yaşıyorum. hiç haberin yok olanlardan. dün kıyısında gizlendiğimiz bir senfonilik dalgada peri kızları öldü ki o kızlar bizim çocuklarımızdı. ayarttığımız yarınlardan kaçan ve bizi bizlikten eden zavallılığımıza değil üzüntüm. hiç dinmeyen düşük bedenlerimizin arasından sıyrılmanın peşindeyim.

kendileyin olma perdesinin son dizelerinde tıkanıp kalan ve kadim dünya çocuklarından ruhuma eş arıyorum....

seni unutabilmek için daha kaç kere öldürmem lazım bedenimi? bilmiyorum; sürüklendiğim, tutunamadığım, parçalandığım DOGRU!

hiç birleşmeyecek isimler ezberlediğim ve hiç dinmeyecek mızraplarda yavaşça sencileyinden düşdüğüm DOGRU, öyle şeyler ki anlamıramadığım, henüz düşünemediğim yalnızlık korusundaki büyücünün çağrısını emerek büyüyen putperest bedenimden kurtulamadım. gecenin gündüze kor ateş saldığı ay dönencelerinde yitirdiğim çocuklarımın her biri yalnızlık herbiri kadın adam....

tam ortadan biraz sonuca az varken sıkıştığım
ve bir leylak tomurcuğunda geberdiğim
DOGRU!

tam silkinirken karanlığın köhne sinemalarından başıbozukluğa kayb olduğum DOĞRU!
ve hiç SÖYLENMEYECEK SÖZLER MABENDİNDE suskunluğa yazıldığım DOGRU!

keşke AY DOĞSA!

HİTAP

ey sen düpedüz sırtımdaki kamburum
sanadır aslında düzdüğüm her yazıt. bir kırlangıç kuyruğunda büyüttüğüm adamlardan
hayır yok koynunda yitirdiğim kadınlarına
heyhat
ne ebedi sevdalar düşlemiştim sana hepsi SOLDU!

SONUÇ

gidiyorum diyebilmek isteyen bu dudaklarla aslında ölüyorum da diyemiyorum,
öyle kanatsız sonlar hazırlamıştım ki
hepsi UÇTU

11.04.2001
18:30-19:15
bostancı vapuru

Ayşen Deniz Sevinç

Mimozan

mimoza tozları gözlerinden
demir fesleğenlere sıçrardı
kimse kimsesizliğinin
farkında değildi sanki;
sanki yoldan çıkan flüt sesleriydi,
biz aralarda bir yerlerdeydik
kırlangıçlar süslerdi
o zamanlar düşlerimizi,,,
şüphesiz ki daha çocukduk;
tahta minarelerin apoletleri dökülmüştü
ve çekirdek yiyen ağızlarımızla
hayırıyorduk deliliğimizi
sudan korunaklarımızı
korumaya aldığımız
yaşamaklarımız var mıydı?
bilemiyorum,,
bin tane; sarsılan; yangın
kaçamak sevdalarımız
ölüme yandaş olmuş
göremiyorum
son düğününe çaylaklar
konmuş adamlar,
yaşayan kadınlar biliyorum
son gebeliklerini düşürten puştlarda
mimoza tozları gözlerimden
babama akıyor
duruyorum.
bir iskelet alıyorum koynuma
bağırıp çağırıyorsunuz analığıma
denizler açılıyor
tabakhanenin çocuklarına
farketmiyorsunuz
fark ettiğiniz yalnızca
siz oluyorsunuz
kusuyorum önünüzde
silahlara boğup beni
sallandırılıyorsunuz
sallanıyoruz
sallanıyorlar

07,03,1998
22; 45
ev - oturma odası

Ayşen Deniz Sevinç

Mor Salkımlı Ölüler

mor salkımlı ölülerin
martı çığlıklarının arasında
yüz görümlü kadınlar
ayıkladıkları ayıplarını
kırmızı çarşafdan doğuruyordı
bilmiyorlardı bilmiyorlardı
yazgıya kustukları her böğürtlen
bendim aslında
ve cumbalı her evin
perdesine vuran cılız aşklar
için ölen kadınlar
biliyorum
umutlarıyla gömülmeyi göze alarak
düşüyorlardı her pensin içine
orada usulcana örtüye bürünenler varken
adamlar salıncağı yarattılar
kutsadıkları orospuları aslen
martılara sevdalı her kadındı

03,04,1998
21; 45

Ayşen Deniz Sevinç

Orada

orada uzakda ölen
yüzlerce pempe sardunyalı varken
sevemem seni
orada uzakda daha yakında
yüzlerce ölen dikenli güller varken
sevemem seni
utanırım onlardan
sevemem seni

15.05.1998

Ayşen Deniz Sevinç

Orospu Düşleri

ölüm seni benden çok sevdi
ellerimden keleklerin;
ufaldı ufaldı sevdan
bir martıdan kopardığım
yaşamdan anlayabilseydin
- ki çok şey değildi
dokunmaktan kormaksaydın -
biliyordum ki darmadağın
saçlarından yayılan
o miskin puşt sözlerini
bizi biz yapan
ama gözlerin eksikti
sonra bir vakitler koynunda
doğumlar barındıran çocukları yarattın
ve ansızın erguvan çiçeklerinin
yaşam çizginde açmasına nasıl evet dediysen
körpe gergedan adamları da öyle öldürdün.....
aslına bakarsan sevgilim
ölüm seni benden çok sevdi
ölüm seni,
benden, , ,
çok sevdi, , , , ,
şimdi masmavi pencereden
yüzüme gölge diye çektğim
bir tek sevdan kaldı
ölüm seni benden çok sevdi
son nağmelerde unuttuğumuzdu
kıskanç düşlerimiz
ve perdelerle söylediğimiz kaldı
yüreğime yakın düşen
yüreğime yakın düşen
ölüm seni benden çok sevdi
pencereden dökülen
pencereden pencerene
ayarttığım ayaklarımla
gidiyorum
unutabilsem
keşke, , , ,
biliyorsan
ölüm seni benden çok sevdi
biliyorsan
bu yürek sana
oroşpu

17,04,1998 18; 25
20,04,1998 22; 45
26,04,1998 02; 30

Ayşen Deniz Sevinç

Ölüm üç karanfille geldi

bahçe çiz dediler
bilmiyorum ki
sol ak yarınların kanları
doluyor basamaklara
rasat-hanelere ayrılmış kevaşeler
sırıttıyorlar
bahçe çiz dediler
görmedim ki
kanseri hücreler mitoz bölünürken
içimde azap tohumları açıyor
dillerim yanıyor.
cennetteki papazlar imamları öldürdüler
her yan kayısı kokuyor
dorukları kar-anlık
sarı saçlı kızlar neden aptal?
ve gözlüklü adamlar neden entel?
bahçe çiz dediler
koklamadım ki
ayak parmaklarım kovada
iyi bir balerin değilim artık
mavi ceketliler kımızı bilmez
ve kurt fırlayamaz yola
yol karanlık
girdap, bom-boş
bahçe çiz dediler
duyamadım ki
en iyisi magnumlu ateriler
ölüm üç karanfille geldi
sayısal çoğunluğum yok
otorite sıfırlandı
düşlerim yok
düşlerim SATILIK
bahçe çiz dediler
basmadım ki
göremedim dizlerimde
yalancı peygamberler
dini - varsa ya da olabilirse-
düzdüler
şifa kapalı kutu
levhi mahfuz aydınlık
gece öldü
don periyon içmek istiyorum
JFK'nin rüzgarı durdu
yaşasın ben'likler
kırmızı başlıklı kız
kurdu aldattı
zavallı.....
avcının eli tutmaz
silah bırakıyor izlerini
bülbüller ağlıyor
ve bir gelincik
vıcık vıcık kurbağa

bahçe çiz dediler
dört duvar arası yeşillik
mezarım olsun dedim
sehpamı düşürdüler

Ayşen Deniz Sevinç

Öyle anların sözde anlıklarıdır ucuz romanlar

sonsuz uçkurlarınıza düşerdi
armonik vızıltılar
gizleyemediğiniz doğurganlığınızı
yaza sürülen alemlerle
hedef belirleyip yaşamlarınıza
yolunuza devam ederdingiz.
oysa yalancı, çirkef ve namerttiniz.
ve bir de çığılıkların arkasına
düşerdiniz gölgenizle
sonsuz uçkurlarınızla
dalardınız enginlere
sığmayıp bedenlerinize
uzun belalara saklardınız kısa saçlarınızı
siz müzik adamları ve kadınları
kendi zavallılığınza gizlerdingiz
apışlarınızdaki derin sancıları

21.10.1995
16:10

Ayşen Deniz Sevinç

Parka

birgün dönebilirim yaylalara
parkamla kardeşlik bir zamanlar
şimdi ne ben benim
ne parka parka

23.12.1995

Ayşen Deniz Sevinç

Salıncak

Kim korkar
hain kurttan
benim korkum
kurt değil
salıncak

1994

Ayşen Deniz Sevinç

Sekizyüzyetmişbeş

gece yere indi.
şimdi imparator uyunmalı
cep telefonlu manyaklar
cennetime girdiler
artık sabahım yok
gece yere indi.
martılar topal asker
yürek yarası çeker
deniz sakin ve örtülü
peçeler açılmalı
maskeler düş sermeli
gece yere indi.
gün perdeleri ay çarpmalarında
desenli sevdalar yüzükoyun serpiyorlar
aşk örümceklerini fırtına sineklerine
gece yere indi.
saliseler kapandı
cep telefonlu manyaklar
cennetime girdiler
ey peri!
periskop beklemede
yıldızlar düş bedenlerde
gece yere indi.
dostum, rüzgar havalanınca
daralınca koridor
düşler ancak o zaman
sabatkar ve yalın ayak

08.12.1995
16:55

Ayşen Deniz Sevinç

Son

dönek aylardayız
onbeşli sevdalar
yalnız,
bir salıncak düşü hortlar bedenlere
ve bir ölgünlük yayılır
son perdelerin
son nefeslerine

29.09.1995
18:51

Ayşen Deniz Sevinç

Son sözün bitim yeri sevdalar

Nilgün ve Vuslat'a

uzun tırnaklarınızla gömölüyorsunuz
et bedenlerin derinlerine.
deri parçaları avuçlayıp,
sırtınızda izdüşüm yaşıyorsunuz
sevdalarınıza;
zevk alemlerinde molotof kokteyli sevişmelerle
idam ediyorsunuz
uzun saçlı kadınları
kısa boylu adamlara

21.10.1995
17; 07
akmar - kadıköy

Ayşen Deniz Sevinç

Sonsuzluğa

sonsuzluğa başlarken
kalleşçe dağılsın
ilk aşk tohumları,
hainlikle sarılsın sevgi
ihanetle,
ve sen
ey! baharı műjdeleyen
gir ruhuma
boşalt kederimi
ve sen ey orospu!
hadi vur beni

04.06..1995

Ayşen Deniz Sevinç

Soru İşareti

gökyüzüne baktım
ve oradaydı allah
aşağıdaki şeytanlara
ad verip nam aldırıyordu
irin dolu yaşamlarından

1996

Ayşen Deniz Sevinç

Suçlular yaş

ben bir anlarda geliyorsam
yorganlar almaz beni
gözlerim spekilasyonda
efes pilsen ad'lar içimi kanattırıyor
ve güzellik naralarda
dostum ölümü istiyorum
ben bir anlarda geberiyorum
çakıyorlar suratıma vajinalarını
ve orgazımlar tükendi
beyaz kağıtlar mollalara sarık olmuşsa
Muhammed'i peygamber edelim
çöl kumları dalıyor böğrüm
İsa artık düzlemde
ben bir anlarda...
burdaki kancıklar
doğruluktan bihaberdar
midem kaynıyor sperm dalgalarıyla
ve piçim doğuyor
dünya ayağa kalk
.....geldi

06.01.1996
15:52

not: noktalı yerdeki söze hazır mısınız?

Ayşen Deniz Sevinç

Susmakla çözüleydi acılar & ışık

ip inceyse yürekde
ve çıkış yoksa köşelerde
susmak çözüm değil
ışık mutlak vurur
en karanlık
en korkak
ve en olmaz yerine
ip inceyse yürekde
maskelere sığınmak çözüm değil
yüzlerde
sevgi dürüstçe olabilir
en umulmaz
en gerçekçi
ve en inanılmaz yerde
ip inceyse yürekde
ve kahtelik dayatmışsa gözlerini
derinlik perdelerine
ışık mutlak vurur
en karanlık
en korkak
ve en olmaz yerine

18.12.1995

Ayşen Deniz Sevinç

Şarkın dinleri

şarkın dinlerinde kalmış
ufalmış adamlar ölüyorlardı
rahimden fişkiran çocukdu onlar
bir zamanlar

06,03,1998

Ayşen Deniz Sevinç

Taksim-i Peşrev

uda ait her telden
ve o telin dokunduğu
her nameden
sallanan şu sevda denen
piçle
gidiyorsam
ölüme
sadece
sen.....

kasım 99
beyoğlu - rast

Ayşen Deniz Sevinç

Umulmadık anlarda kaçarsa

uzak Şimdi
bana geliyorsa
umut perileri
ve divanımda
katlı duruyorsa
kedi delilerim
dostum terapim daha
bitmedi

23.12.1995

Ayşen Deniz Sevinç

Unutulan Őirler

her karanlığın bir ışığı varsa
ve her sevdanın sevdasızlığı
göz kapanınca gerili iplere
başımda kavak rüzgarları,,,
deliyim diyebilir miyim anneme?
o beni akıllı ve uslu biliyor.
söz sükuta dönmüşse beynimde
ve acı gebertiyorsa yüreğimi
siper yapıyorsam aşklarımı namlunun ucuna
fişek bedenimi delip geçmiştir.
uzun mısralarda yaşatıyorsam
delgeç yürekli adamları
ve iskalıyorsam umudu her seferinde
çeyrek vardır göçüme
ordn buraya uzatıyorsam
şan ve şeref defterimi
iklime uyamıyorsa bedenim
ve ter kokusuyla vuruyorlarsa
ellerimi
dostum şimdi geberdim

26.12.1995

Ayşen Deniz Sevinç

Uzak yollar

uzak yollardasın biliyorum, ki hiçbir şeyin farkında değilsin. uçurumlar arasında gidip gelen yüreğe sahip bu bedenimle sana tapıyorum aslında yalnızca seviyorum. oysaki sadece senden yana çaresiz, senden yana deli divaneyim. ucube zaman tortularında geçirdiğim bir sene ki ne bedeninin suretini gördüm ne de sesini...
şimdi arsız ve ivedi bir aşkı kaçırmak üzereyken seni yüreğimde buldum unuttuğumu sandığım, yalnızca kül rengi sevdymiş. bir gelsen diyorum; gel demiyorsun, umudumu sana getirdim gidiyorum
uzak şehirlerde olsan, göremesem, duyamasam, saçlarının kokusunu unutsam; ya da hiç tanımasam seni yapabilir miydim o zaman, bilmiyorum demir bir yürek sevdim ölüyorum
burda şehir- i istanbul'da sın aynı kentin ayyaş sokaklarından kimbilir kaç kez geçtik sen başkasıyla ben başkasıyla, kimbilir kaç kez aynı otel odasında aynı kadına aşık olduk ve hangi martıyı sevdik bilmeden.
uzak kentlerin çocuğu olsan, bu kadar koymazdı ayrılık, biliyorum sen hiç sevmedin; biliyorum ki çok sevdim;
pırlanta yüzlü kadınları
ayyaş yürekli kadınları.....
ben bir tek seni sevdim
uzak kentin bedevisi.....
alıp kaçıyorum yüreğimi sana geliyor, zorluyorum, başka başka birilerini döküyorum tutunamıyorlar,
şimdi belki de uzak kentlere, uzak bedenlere gideceksin ve biliyorum ki ben öleceğim

20.09,1198
çeşme - izmir

Ayşen Deniz Sevinç

Ürkütü

gecenin uzağında
büyüler dolaşırdı
parmaklarından düşen
sevdalara doğarlardı
biraz ötede gelinciklerin
mezarlıklara boyun eğdiği
taşlar köklerinden
kurtulma savaşı veriyordu
aslında uzman pezevenk
kadınlar allahın sofrasından
gerçeğe dönmenin
travesti rüyalarını
bekliyorlardı
ve böcek kentinin mabedinde
bir kız böceği
kurban ediyorlardı
peygamber niyetine

03,04,1998

20; 45

Ayşen Deniz Sevinç

Ve tabutun sonluk ayrılığı

soluk almak yok hülyalara
çığırkan avaz avaz susmada
can çekişen biri avuçlayıp günahlarını
yok edilen dünlere gidiyordu
masum bir ben suskundu
martılar onu terk etti
denizler onu terk etti
cıscıblak ortadaydı benliği
artık günahsız değildi
yüklenliği güneşlerle sevda;
taş; kan kırmızı düşlere
boyun eğdirmişti çakalları
masum bir ben ağlıyordu
gözgözdü tutsaklığı
mazeret tutkunu bir adam
geceye sarılmış bir kadını
duvar gölgesine sokmuştu
ve tabut artık kapalıydı

18.10.1995
01:47

Ayşen Deniz Sevinç

Ve Ve Ve

gece örter sanılır
tüm günahları
ve gece saklar sanılır
tüm ayıpları
ve gece kapatır sanılır
aldatmaları
ve gece doğurur aslında
insanların insanlara
SANCILARINI

03.10.1995
23:00

Ayşen Deniz Sevinç

Yalnızca

yalnızca anılar vardır
alınıp bakılacak
ve sonrada yavaşca
yatağın kenarında
saten pijamalarıyla ölmek vardır
aptalca ve acıyla

20.01.1996

Ayşen Deniz Sevinç

Yaşamın Yükündür

ve yaşam
bir tabuttur
önde cemaatin
arkada imamın

30.09.1995

23:00

Ayşen Deniz Sevinç

Yetim

bir yetim y¼rek
sevdasızlıktan ağlarken
piç acılar dalar içeri;
yıkıp kaçarlarırken bedenimi
bir yetim y¼rek
dağlanıyordu
dar bedenlerin
dar d¼ş¼ncelerinde

24.08.1995
17:35

Ayşen Deniz Sevinç

Yuvarlak popolar

tan uyuyor ve ölüm
hazırlıksız vurdu
neden terk edildi
böcekler bedenimi ezdi
oysa düşler satılık değildi
dayatılmayan sevdaysa
erkeklik girsin içime
ve sonluklar yıkılsın
ey perde AÇIL!
periskop ruhumda
tan uyuyor ve ÖLÜM İLİKLERİMDE
birşeyler eksik
sorular içtenlikle vuruyor
altı yedi.....eksi sonsuz
pozitifler ayrıldı
şeytan şey-tan
gögümü geri ver
babam terk etti beni
büyükler sarılın
oğlum kızım düz'üşün
ve piçler çoğalsın
tan uyuyor ve ölüm
hazırlıksız vurdu
Junkie köşede ağlıyor
damarları almıyor
tonozlu sokak vurgun
ve şeytan şey-tan
çocuğunu bıraktı

06.01.1996

Ayşen Deniz Sevinç

Yüreğim

yüreğim kurşun asker
savaş sonrası sözlerle
bir ayak eksik beden
bundan tam üç gün önce
görünce
mabed-i gözlerini
yüreğim topal asker

24,04.1995

16; 50

Ayşen Deniz Sevinç

Yüregim Afrika

saat; mezarımın sineması ölüye
ölü adile naşit'e vuruyor
utaniyorum
halbuki babamı özlüyorum
on adım ötesinde adile naşit
her hababam da
her turşu suyundan
kaçıyorum; kalleşçe söylediğim
sevgi masalıyla
naif kokulu adamları sevdim
dalından uzağı özleyen
kiraz çiçekleri gibi
mevsimimi geçirdim.
bağlı yüreklerden geçtim
üzerime düş veren acıdan
salıncak kaçtı gözlerime
gözlerimden babam aktı
on adım ötede adile teyze
bir martıyı kaz dağına kurban verdim
bilebilseydim
korkumdan kan damladı
mabetlerime adandığım mapushanelere
gözümü kırpmadan rüyalarımı
musallaya yatırdım
belki babam gelir
umuduyla,
bilebilseydim
bilemedim
sevdiğim
herşeyim
yüregim afrika

10.09.1998
22; 15

Ayşen Deniz Sevinç